

ingen ting forsvinner

bruk, kast og bruk igjen

use, throw away and use again

Bruk er konkret anvendelse av utstyr, redskap og varer.

Forbruk er enhver oppbrukning av varer og tjenester.

Gjenbruk er bruk av gjenstander eller varer på en ny måte

Use is the concrete utilisation of equipment, tools and goods.

Consumption is to use up goods and services.

Reuse is to utilise goods in new or novel ways.

vi kaster og kaster we throw away and we throw away

Ingenting forsvinner, i følge naturlovene.

Selv om ting blir borte, forsvinner ikke stoffene de er laget av.
De fortsetter å eksistere i en eller annen sammenheng.

Dette kalles *prinsippet om massens konstans*.

Selv om stoffene ikke blir borte,
kan vi miste kontrollen med dem,
slik at gjenvinning blir vanskelig.

Jordas materielle ressurser er begrensede,
og det å utvinne råstoffer eller produsere varer krever energi.
Ved gjenbruk og gjenvinning kan vi spare verdifulle ressurser
av både materialer og energi.

Nothing vanishes, according to the laws of nature.

Even though things vanish,
the materials they are composed of do not disappear.
They continue to exist in some combination or other.

This is called *the principle of the consistency of mass*.

If the materials do not disappear,
we may lose control over them,
making recycling difficult.

The earth's material resources are limited,
and extracting raw materials or producing goods require energy.

Through reuse and recycling
we can save valuable resources
both of materials and energy

ingen ting forsvinner – ingen ting forsvinner – ingen ting forsvinner

bruk

use

To use something is, for example, to wear something, to sit on something, to eat with something. But use also varies. We have clothes for different occasions, furniture for different rooms and dishes for different meals.

Time of use depends on how we use things. By repairing things we let them live longer. If they can't be repaired they are functionally used up, useless. But things can also be socially used up, in other words, go out of fashion.

Å bruke en ting er for eksempel å kle seg i noe, å sitte på noe, eller å spise med noe. Men bruken varierer også. Vi vil ha klær for ulike anledninger, møbler i ulike rom og servise til ulike måltider.

Brukstid er hvor lenge vi bruker tingene våre. Ved å reparere dem lar vi dem leve lenger. Kan de ikke repareres, er de funksjonelt oppbrukt, *ubrukelige*. Men ting kan også bli sosialt oppbrukt, *umoderne*.

gjenbruk

reuse

Ved gjenbruk bruker man gjenstander på nytt. Gjenvinning eller resirkulering er en del av dette. Da utnyttes avfallet i nye produkter. Eksempler på dette er papir, glass, metall, plast og kompost. Forbrenning med energiutnyttelse er også en type gjenvinning. Da brukes avfallet til å produsere varme.

Å handle brukt er en viktig gjenbruksfaktor. Da forblir gjenstanden den samme, men skifter eier og får et nytt innhold som antikvitert, retro eller personlig minne.

Før det ble vanlig med masseproduksjon, hadde gjenbruk også et økonomisk aspekt. Man sparte verdifulle ressurser, både materialer og energi. I dag kjøper noen brukt fordi det er rimelig, men det blir også av mange oppfattet som trendy.

By reusing, the item is used once more. Recycling is also a part of this.

The waste is then utilised in new products, i.e. paper, glass, plastics, metal and compost. Utilizing energy by incinerating rubbish is also a type of reuse. Rubbish is then used to produce heating for homes and production.

Buying second-hand is an important factor in reuse. The item stays the same, but changes ownership and is given a new meaning; i.e. as antique, retro or for sentimental value.

Before mass production, there was also an economic aspect to the reuse. Valuable resources were saved, both in terms of materials and energy. We buy second-hand today because it is cheap, but it is also regarded by many as trendy.

forbruk consumption

Consumption is the acquiring of goods and services. Formerly, we had little to choose from. Now we have plenty but just the same our choices are geared by the massive influence from of advertising and media. We must constantly relate to new products and are more and more concerned that things signal who we are.

Welfare is the meeting of basic needs such as house, food and clothing.

Affluence is the importance of showing off.

Today things go out of fashion before they are used up. In a consumer society we define ourselves by the goods that we have around us, more than where we come from or the kind of job we have.

Forbruk er anskaffelse og bruk av varer og tjenester. Tidligere hadde vi lite å velge mellom. I dag har vi mye, men valgene våre styres likevel gjennom massiv påvirkning fra media og reklame. Vi må stadig forholde oss til nye produkter og er mer og mer opptatt av at tingene skal signalisere hvem vi er.

Velferd er dekning av grunnleggende behov som hus, mat og klær.

Velstand er det som er viktig å vise fram.

I dag blir ting umoderne før de er oppbrukt. I forbrukersamfunnet definerer vi oss selv ved hvilke varer vi omgir oss med, mer enn hvor vi kommer fra eller hvilken jobb vi har.

økologiske fotavtrykk ecological footprints

Det økologiske fotavtrykket er en indikator på vår belastning på verdens naturressurser. Begrepet ble introdusert av de kanadiske forskerne William Ress og Mathis Wackernagel på begynnelsen av 1990-tallet. Fotavtrykket er det arealet som trengs til forsyning av råvarer, produksjon av mat og andre varer, og til å kvitte seg med avfall, kloakk og andre utslipp.

I følge indikatoren *Økologisk fotavtrykk* bruker nordmenn 5,8 gha – global hektar per person mens jordas biokapasitet ikke tillater mer enn 1,8 gha per person. Det betyr at dersom alle mennesker levde som oss nordmenn, ville vi trenge mer enn 3 jordkloder for å forsyne jordas befolkning

The ecological footprint indicates the strain on the world's natural resources. The concept was introduced by the Canadian scientists William Ress and Mathis Wackernagel at the beginning of the 1990s. The footprint is the acreage needed for providing us with raw materials, the production of food and other goods. It also calculates the emissions generated from the oil, coal and gas we burn, and it determines how much land is required to absorb our waste.

According to the indicator *Ecological footprints* Norwegians produce 5.8 gha – global hektar per person while the earth's biological capacity does not allow more than 1.8 gha per person. That means that if all people lived as Norwegians, we would need more than 3 planets like ours to feed the earth's population.

Somalia	0,4
Bangladesh	0,5
Pakistan	0,6
India	0,8
Nigeria	1,2
Kina	1,6
Tyrkia	2,1
Brasil	2,1
Sør-Afrika	2,3
Mexico	2,6
Ukraina	3,2
Russland	4,4
EU	4,8
Norge	5,8
Danmark	5,8
Sverige	6,1
Canada	7,6
USA	9,6
Verdensgjennomsnitt	2,23
Jordas biokapasitet	1,8

Fra Living Planet Report 2006 fra WWF/From the World Wildlife Fund's The Living Planet Report 2006